

I lovforslagets bemærkninger omtales endelig *ikke* de forringelser af jobbenes kvalitet for langtidsledige, der placeres i den offentlige sektor. Her gennemførte regeringen en reduktion i jobtilbudsperiodens længde fra 9 til 7 måneder, hvilket arbejdsministeriet gennem sine undersøgelser har kunnet dokumentere har betydet en ringere jobkvalitet og dermed dårligere mulighed for at få job bagefter for denne gruppe.

II. Regeringens forslag om uddannelsesstilbud og forlænget dagpengere

Regeringens forslag indebærer, at ledige, der er fyldt 25 år, og som har udnyttet første arbejdstilbud, i stedet for andet arbejdstilbud kan vælge at deltage i en uddannelse med en uddannelsesyddelse i normalt op til 1½ år eller få mulighed for at etablere sig som selvstændig erhvervsdrivende med en iværksætteruddelse i op til 3½ år.

Opnås der ikke en erhvervsmæssig uddannelse på mindst 18 måneder, eller får man ikke 26 ugers arbejde på ny, kan man – efter de nugældende regler – bevare sit hidtidige dagpengeniveau i sammenlagt 2½ år. Derefter foreslås dagpengereetten forlænget det første år med 70 pct. af den maksimale dagpengesats, dvs. ca. 73.000 kr. årligt, og herefter med 55 pct. af det maksimale dagpengebæleb, dvs. ca. 57.000 kr. årligt. Den lave sats er der ingen tidsbegrænsning på.

Lønmodtagerorganisationerne skal fremkomme med følgende bemærkninger

1. Regeringens forslag indebærer for det første, at en *ret til arbejdstilbud* erstattes af en *mulighed* for uddannelse i op til 1½ år. Den konkrete værdi for de langtidsledige af retten til uddannelsesyddelse afhænger helt og aldeles af de faktiske muligheder for uddannelse.

For det andet indebærer regeringens forslag *ikke nogen sikkerhed eller garanti for, at de tilbudte uddannelser giver job*. Der er således ikke i lovforslagets bemærkninger dokumenteret, at de forskellige uddannelser vil give gode jobmuligheder. Tværtimod anfører arbejdsministeriet i sine beregningsforudsætninger, at halvdelen af de langtidsledige vil fortsætte på den forlængede dagpengere og dermed

blive ledige efter afslutningen af uddannelsen.

For det tredje bør det fremhæves, at de *langtidsledige ikke har nogen ret til en uddannelse af en bestemt varighed*. Der er således ikke tale om en minimumsgrænse for uddannelsens længde, hvilket bl.a. kan betyde en klar forringelse i muligheder for at få job bagefter for mange langtidsledige.

2. Lovforslaget giver ikke de langtidsledige *ret til at vælge en bestemt uddannelse efter ønske*. Tværtimod tyder lovforslagets bemærkninger på, at mange langtidsledige ikke vil kunne få deres rimelige uddannelsesønske opfyldt. På undervisningsministeriets område skal de langtidsledige således på lige fod med andre (og dermed i konkurrence med andre) søge ind på de forskellige uddannelser. På arbejdsministeriets område søges oprettet ca. 2.000 særlige uddannelsesstilbud inden for arbejdsmarkedsuddannelserne, men herudover peges der på specialarbejderuddannelser og efteruddannelser af faglærte som eksempler på tilbud til langtidsledige. Konsekvenserne for mange langtidsledige kan blive, at kun de færreste opnår en ønsket uddannelse og endvidere må opleve, at de uddannelser, hvor jobmulighederne i forvejen er størst, er uopnåelige, da ventelister, optagelseskrav m.v. i forvejen umuliggør optagelse.
3. Lovforslagets bemærkninger fremhæver de meget positive intentioner, der ligger i at kunne modtage et uddannelsesstilbud i stedet for et arbejdstilbud. Det er imidlertid lønmodtagerorganisationernes opfattelse, at den sammenkædning, der sker mellem uddannelsesstilbud og det tvangselement, der ligger i at miste retten til et arbejdstilbud og efterfølgende risiko for nedsatte dagpenge, klart ødelægger de positive hensigter med lovforslaget.
4. Lovforslaget vil indebære, at der vil opstå en række problemer og forvridninger i relation til de regler for uddannelsesyddelse, der gælder for de unge under 25 år. Lovforslagets bemærkninger beskæftiger sig ikke med denne problematik, hvilket understreger, at området ikke er gennemtænkt.